

vejebringes det videst mulige samarbejde, mellem skole og hjem.

Udvalget har med undervisningsministeren indgående drøftet lovforslagets §§ 21 og 22—25 og 26, der vedrører amtsskolekonsulenternes ansættelse og virksomhed og den nye ordning med konsulenter for særundervisning. Som det fremgår af bilag 1, har udvalget søgt at få et indtryk af omfanget af amtsskolekonsulenternes virksomhed for at kunne bedømme, om det er rimeligt at løfte disse embeder op i det plan, lovforslaget tilsigter. Det synes fastslået, at arbejdet beslaglægger den ansattes fulde arbejdskraft, ja at det endog ville være ønskeligt, om der kunne blive endnu mere tid til medvirken i det frivillige oplysnings- og aftenskolearbejde.

Skønt udvalget kan være enig med ministeren i, at stillingen som amtsskolekonsulent får en til stillingens betydning svarende karakter, har man dog ikke kunnet nå til enighed om § 21, således som den er affattet i det forelagte lovforslag, idet nogle medlemmer har ønsket en afskedigelsesbestemmelse i lighed med, hvad der findes i lønloven for præster, som også er kongelig udnævnte.

Undervisningsministeren har imødekommet dette ønske og har stillet det under nr. 11 til § 21 anførte ændringsforslag, som er tiltrådt af hele udvalget.

Som det fra alle sider blev nævnt under lovforslagets 1. behandling, er der stærk interesse for en forbedring af særundervisningen, og udvalget har fra undervisningsministeriet modtaget de som bilag 2 optrykte oplysninger om, hvorledes ministeriet har tænkt sig dette arbejde iværksat. I et samråd har undervisningsministeren uddybet disse tanker og peget på, at sideløbende med det vejledende arbejde, som disse særkonsulenter skal udøve, skal der søges en kortlægning af behovet og områderne for en sådan undervisning.

I udvalget er fremført en vis betænkelighed ved bestemmelsen i § 25, stk. 1, om at der til hver amtsrådsreds knyttes en konsulent for særundervisning.

Udvalget er dog med undervisningsministeren enig i, at dette særlige arbejde indenfor de fastlagte rammer må udvikle sig naturligt, således at de kommunale og amtskommunale myndigheder i hvert enkelt område finder frem til den ordning, som vil passe bedst til de i § 25, stk. 3, nævnte former, herunder også forsåvidt angår spørgsmålet om, i hvilket omfang et samarbejde med andre vil være nødvendigt for at opnå den bistand, der er brug for med hensyn til pædagogiske, psykologiske og andre særlige problemer.

Under drøftelserne om skolens forbindelse med kirken, har man prøvet flere muligheder for at imødekomme et ønske fra lærer- og andre kredse om helt at undlade lovforslagets §§ 16 og 51, der giver sognepræsten adgang til besøg i skolen for at gøre sig bekendt med kristendomsundervisningen.

Udvalget er blevet stående ved lovforslagets bestemmelser, idet man dog ønsker at understrege de almindelige bemærkninger, som ledsager lovforslaget, og hvori det stærkt fremhæves, at der ikke er tale om noget tilsyn.

I samme forbindelse har man udbedt sig en udtalelse fra undervisningsministeriet om, hvorvidt andre havde ret til at overvære den almindelige undervisning i skolen. Hertil har ministeriet svaret, at en sådan generel ret ikke findes, og sikkert også ville være uheldig, da det let ville forstyrre den arbejdsro, som en skole må have, og af samme grund har en del skoler indført de såkaldte forældredage eller forældreuger.

Endelig har udvalget ønsket, at de tilsynsførende organer får valgperiode sammen med kommunalbestyrelsen, og har tiltrådt det af ministeren herom stillede ændringsforslag under nr. 3 og det i forbindelse hermed stående ændringsforslag under nr. 23, hvorefter lovens ikrafttræden udskydes til 1. april 1950.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Hvidberg og Karl Olsen) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af under-